

سید امیر حسین قاضی‌زاده هاشمی: / انتظار اول و آخر در بنیاد شهید ایجاد یک جامعه توحیدی است

گزارشی از گفت‌وگو با دکتر محمد علی فقیه سرپرست معاونت فرهنگی و آموزشی بنیاد شهید و امور ایثارگران: / «هفته بزرگداشت شهدا» طلیعه تحول در حوزه فرهنگی بنیاد شهید

گزارش مدیر کل امور بین‌الملل بنیاد شهید و امور ایثارگران از دستاوردهای سفر رئیس بنیاد به کشور عراق / تبیین تفاهم‌نامه بنیاد شهید و امور ایثارگران با مؤسسه شهدای عراق

روایت روزهای جهاد و شهادت از زبان تصویرگر دفاع مقدس؛ علی فریدونی / وقتی تصاویر حکایت می‌کنند

دفاع مقدس الزامات، جاهای خالی و راه‌های رفته

سرداری که بر پرده سینما هم قلب‌ها را تسخیر می‌کند

اینجا قطعه‌ای از بهشت است / بهشت در همین حوالی

روایت نویسنده «جنگ پا برهنه» از کتابش

گفت‌وگو با جواد کلانه عربی / در حوالی مستند نگاری جنگ

حسن شمشادی / باید جهاد تبیین را جدی بگیریم تا برای آیندگان پاسخ مناسب داشته باشیم

گفتنی‌های نویسنده کتاب «کوچ لبخند» / قمی در قاف

گفت‌وگو با اکبر صحرایی / کتیبه ژنرال

نظر همه این بود که چمران فرمانده شود

شعر شهادت

صبح شهادت

خواهد بود.

اما راه و رسم جهاد و مجاهدت را از چه کسی یا چه کسانی باید آموخت؟ چه افرادی می‌توانند چراغ دار این مسیر باشند؟ آدمی به کدام کس می‌تواند در این طریقت تکیه کند؟

مقتدای همه ما شیعیان امامان‌مان هستند. آنها که خود شهیدند و در مسیر جهاد شهادت می‌دهیم کم و کاستی نداشتند. آنها هستند که مراد این طریقت و پرییج و خم هستند. عظمت شهادت را باید از اول مظلوم عالم امیرالمؤمنین علی بن ابی‌طالب شنید؛ او که فرمود:

«ان اکرم الموت القتال والذی نفس ابن ابی‌طالب بیده لآلف ضربه بالسيف اهون علی من میتة علی الفراه فی غیر طاعة الله» «ارجمندترین مرگ، گشته شدن (در راه خدا) است. سوگند به آن کسی که جان پسر ابی‌طالب در دست اوست، هزار شمشیر بر من آسان‌تر است از جان دادن در بستر که با طاعت خدا همراه نباشد.»

این است عظمت شهادت، آیا می‌توان این عظمت و صاحبان آن یعنی شهدا را نادیده گرفت؟ آیا می‌توان مقام شهید را فراموش کرد؟ فراموشی شهید یعنی فراموشی جهاد و مجاهدت، فراموشی شهید یعنی فراموشی مرگ تاجران و دست آخر فراموشی شهید یعنی فراموشی اصالت انسانیت!

ما همواره باید بکوشیم شهید را که در قله معرفت الهی قرار دارد ارج بگذاریم و سلوک او را علماً و عملاً پیاده کنیم. شهید رشک اهل فضیلت است. شهید ظرفیتی ابدی و ماندگار برای دریافت و ادراک حقیقت مجاهدت است. همه آنها که مرگ را تاجرانه می‌خواهند، شهید را مقتدای خود می‌دانند. شهدا به تعبیر زیبای سید شهدای اهل قلم آن یاران آخرالزمانی سیدالشهدا، راه را نشان همه می‌دهند. این ما هستیم که خواه می‌پذیریم و خواه نمی‌پذیریم. این سنت خداوند است که «انا هدیناه السبیل اما شاکراً و اما کفوراً»

بر همه ما لازم است متوجه شهدا باشیم. الحمدلله بعد از انقلاب پرشکوه اسلامی مسیر شهادت رونق بسیار گرفت و از آن رو مجموعه محترمی برای رسیدگی به امور جهاد و شهادت تشکیل گردید. بنیاد شهید و امور ایثارگران مهم‌ترین مجموعه‌ای است که می‌تواند جایگاه شهید را آن طور که مرتفع هست، در اوج و قله تشریح نماید و جامعه را با فرهنگ جهاد و شهادت آشنا سازد.

در این سال‌ها کوشش‌های تحسین شده‌ای صورت پذیرفته است. خصوصاً بعد از استقرار دولت سیزدهم و نصب رئیس جدید بنیاد، تحولات بسیار خوبی آغاز شده که نوید آینده‌ای روشن را برای این مجموعه با فخامت و عظمت می‌دهد. بنیاد شهید و امور ایثارگران با ظرفیت‌های عظیمی که در خود دارد حقیقتاً نقش کلیدی در اثرگذاری فرهنگی جامعه دارد و امید است با همت بلند مسئولین دلسوز این بنیاد گام‌های بلندی در سال‌های پیش رو برداشته شود.

هر که را صبح شهادت نیست شام مرگ هست
بی شهادت مرگ باخسران چه فرقی می‌کند

هر روز عمری از خدا می‌گیریم و پس از مرگ موقتمان، فرصت دوباره زیستن را پیدا می‌کنیم. فرصتی که قطعاً نصیب هر کس نمی‌شود. خیلی‌ها هستند که همین دیشب خوابیدند اما صبح برخاستند. شاید بیدار شدن صبحگاهی عادی به نظر برسد اما واقعیت همان طور که پیش‌تر آمد گونه دیگری است.

با این اشاره کوتاه برای هر ضمیر آگاهی این سؤال پیش خواهد آمد که اگر فردا قرعه به نام من افتاد چگونه به محضر رب‌الارباب شرفیاب خواهم شد؟ چگونه نامه عملم به پیشگاه خدا عرضه می‌شود و چگونه مواجیه‌ای با مرگ خواهم داشت؟ آری، این سؤالات طبیعتاً برای انسانی که همواره خود را در پیشگاه خدا می‌داند، مطرح می‌شود و حتماً باید پاسخی برای آن پیدا کند.

مرگ به خودی خود حتمی و قطعی است. اما عقل سلیم و رشد یافته، همواره به دنبال سود و ارتقا است، آن هم در مسأله مهمی همچون مرگ، که سرنوشت محتوم همه آدم‌هاست. کل نفس ذائقه الموت! سرنوشتی که گریزی از آن نیست و همه را دربر می‌گیرد. هر جنبه‌ای که در جغرافیای این کره خاکی زیسته است روزی دیگر نخواهد بود وابد را پیش خواهد گرفت.

سخن فرار از مرگ نیست که به تعبیر شیخ اجل سعدی:

تو را ز دست اجل کی فرار خواهد بود
فرارگاه تو دارالقرار خواهد بود

آری، هیچ کس مفری از مرگ ندارد. اما می‌توان آن را شیرین و تاجرانه کرد. می‌توان مرگی را تجربه کرد که سایرین غبطه بخورند و آرزوی چنان مرگی را داشته باشند. مرگ تاجرانه تعبیر زیبایی است که رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله العظمی امام خامنه‌ای در عظمت آن ایراد داشته‌اند:

«بنده قبل از انقلاب در مسجدی در مشهد نماز می‌خواندم و برای مردم صحبت می‌کردم؛ جوان‌ها هم جمع می‌شدند آن وقت شهادت مثل دوران بعد از انقلاب این طور ارزان نبود؛ اما شهدایی داشتیم، به آنها می‌گفتم: جوان‌ها! برادرها! شهادت، مرگ تاجرانه و مرگ آدم‌های زرتنگ است. این هدیه را خدا به چه کسی می‌دهد؟ خدا این هدیه را ارزان نمی‌دهد؛ به کسانی می‌دهد که در راه او مجاهدت کنند.»

۱۳۸۴/۲/۱۲

حقیقتاً جان کلام را در این بیان می‌توان ادراک نمود. چه کسی است که از سود سرشار دوری کند آن هم در مرگ که حتمی و قطعی است. آری حقیقت آن است هر مرگی جز شهادت نوعی ضرر و خسران است و شهادت، مجاهدت می‌طلبد. مجاهدتی که پایانش شهادت را به تو هدیه دهند شیرین‌ترین اتفاق زندگی

ایران

اسفندماه ۱۴۰۰

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی

مدیرعامل موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: محمد حسن روزی طلب

سردبیر روزنامه ایران: کمیل نقی پور

دبیر ویژه نامه: سید مجتبی طباطبایی

معاون فنی سردبیر: محمد ملاعلی اکبری

دبیر اجرایی تحریریه: مهدی کلهرنژاد

همکاران این ویژه نامه: سید محمد مشکوة الممالک، احمد رضامعراجی،

آرش فهیم، مجتبی برزگرو مهدی حسین پور

صفحه آرایی: حجت حکیمی (دبیر)، محمد عباسپور

ویراستاری: محسن جانی پور (دبیر)

لیتوگرافی و چاپ: مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸

صندوق پستی: ۵۵۳۸-۱۵۸۷۵

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰-۸۸۷۶۱۲۵۴ **نمبر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴

www.iran-newspaper.ir